

FİLİSTİN TOPRAKLARINDA YAŞANAN ZULÜM

HARUN YAHYA

Geçtiğimiz birkaç hafta boyunca tüm dünya İsrail yönetiminin savunmasız Filistin halkına karşı yürüttüğü insanlık dışı katliamı konuştu. Gazetelerde, televizyonlarda, siyasi çevrelerde yıllardır devam eden bu çatışmanın nedenleri tartışıldı ve herkes kendi değerlendirmeleri ışığında çözümler üretti. Özellikle de İsrail devletinin Filistin halkına karşı gerçek mermilerle, daha sonra da füzelerle, tankla ve ağır silahlarla saldırması Müslüman ülkeler başta olmak üzere tüm dünyada çok büyük bir tepkiyle karşılandı. Henüz çocuk yaştaki gençlerin İsrail askerleri tarafından büyük bir soğukkanlılıkla, adeta bir kurşun yağmuruna tutularak katledilmeleri tüm dünyada protestolarla karşılık buldu. Ancak yapılan tüm tartışmalar, yazılan yazılar, protestolar İsrail'in yıllardır devam eden şiddet yanlısı politikasını bir kez daha tespit etmekten öteye gidemedi.

Bugün Filistin'de yaşayan çocuklar ve gençler işgal altında doğmuş, işgal altında büyümüş, işgal altında eğitilmiş gençlerdir. Hiçbiri barışı, huzuru, güvenliği tatmamıştır. Herbirinin ailesinden, arkadaşlarından, komşularından, akrabalarından İsrail silahlarına hedef olmuş çocuklar, kadınlar, yaşlılar bulunmaktadır. Bu gençler, yıllardır süregelen insanlık dışı bir savaşın, vahşi bir zulmün mağdurlarıdır. Şu an konunun uzmanları tarafından Arap kamuoyu ve Filistin'in içinde bulunduğu durum hakkında yapılan tahliller de bizi hep aynı sonuca götürmektedir: İsrail'in çok ciddi bir politika değişikliği yaparak temel ideolojik saplantılarından vazgeçmesi ve işgal ettiği topraklardan çekilmesi, her iki tarafın da din ahlakının gereği olan uzlaşmacı, barışsever, itidalli bir yaklaşım içinde olmaları Ortadoğu barışının tesis edilebilmesi için olmazsa olmaz koşullardır.

Müslümanlar olarak bizim temennimiz, her iki tarafın da öfkesinin ve nefretinin dinmesi, akan kanların durması ve Ortadoğu'ya barış gelmesidir. İsraililerin masum insanları vurmasına da, bazı radikal Filistinlilerin teröre başvurarak masum İsrailileri bombalamasına da karşıyız.

Bizce bu çatışmaların sona ermesinin ve Ortadoğu'ya gerçek bir barış gelmesinin en önemli şartı, her iki tarafın da kendi inançlarını samimi ve doğru bir şekilde anlaması ve uygulamasıdır. Çünkü İsrail-Filistin çatışması, Yahudiler ve Müslümanlar arasındaki bir "din savaşı" kimliğine büründürülmeye çalışılmaktadır. Oysa böyle bir din savaşının yaşanması için hiçbir neden yoktur. Yahudiler ve Müslümanlar, aynı şekilde Allah'a inanan, aynı peygamberleri seven ve sayan, aynı ahlaki prensiplere sahip olan insanlardır. Birbirlerine düşman değildir; aksine ateizmin ve din düşmanlığının yaygın olduğu bir dünyada birbirlerinin müttefikidirler.

Siyonizme Karşı Çıkmak Kadar Adaleti Ayakta Tutmak da Önemli

Bir Müslüman tüm hayatını Allah'ın Kuran'da emrettiği ahlak üzerine kurmalıdır. Günlük hayatında, ticaret sırasında, bir iş üzerindeyken ya da insanlarla ilişkilerinde nasıl adaletli, hakkaniyetli davranıyorsa, savaşta, savunma sırasında ya da topraklarından sürüldüğü zaman da aynı ahlaki göstermelidir. Yine tevekküllü olmalı, adaleti ayakta tutmalı, Allah'ın emir ve tavsiyelerine titizlikle uymalıdır. Bilindiği gibi İslam kelimesi, Arapçada 'barış' kelimesiyle aynı anlama gelmektedir. Kuran ayetlerinde insanlar, yeryüzünde hoşgörünün ve barışın yaşanabileceği model olarak İslam ahlakına çağırılmaktadır. Allah, insanlar arasında hiçbir ayırım yapmadan adaletle hükmetmeyi, insanların hakkını korumayı, zulme asla rıza göstermemeyi, zalime karşı mazlumdaki tavrı almayı, ihtiyaç içinde olanlara yardım eli uzatmayı emretmektedir. Bu adalet, bir karar vermek gerektiğinde her iki tarafın da hakkını korumayı, olayları çok yönlü değerlendirmeyi, ön yargısız düşünmeyi, tarafsızlığı, hakkaniyeti, dürüstlüğü, hoşgörüyü, merhameti ve şefkati gerektirmektedir.

"Allah, sizinle din konusunda savaşmayan, sizi yurtlarınızdan sürüp-çıkarmayanlara iyilik yapmanızdan ve onlara adaletli davranmanızdan sizi sakındırmaz. Çünkü Allah, adalet yapanları sever." (Mümtehine Suresi, 8) ayeti Filistin halkının Siyonist İsrail Devleti'ne karşı mücadele ederken, sivillere karşı nasıl bir tutum içinde olmaları gerektiğini ortaya koymaktadır. Allah Kuran ayetlerinde hiçbir suçu olmayan, savunmasız kadınların, yaşlıların ve çocukların öldürülmesini yasaklamıştır. Peygamberimiz (sav) savaşa çıkan kumandanlarına bu konuda detaylı emirler vermiş, sivillere hiçbir zarar vermemeleri için onları uyarmıştır.

Filistin halkının İsrail işgaline yönelik mücadelesi de her yönüyle Kuran ahlakına uygun olmalıdır. Kuran ahlakının dışında herhangi bir mücadele şekli -örneğin komünist ideolojinin öngördüğü 'gerilla' yöntemleri- ne doğrudur ne de başarıya ulaşabilir. Bu nedenle Filistin topraklarındaki mevcut durum çok akılcı ve gerçekçi bir şekilde değerlendirilmeli ve Kuran ayetleri rehberliğinde yepyeni bir strateji belirlenmelidir.

Filistin topraklarında eşit şartlarda savaşmayan iki topluluk vardır. İsrail ordusu dünyanın en gelişmiş, teknolojik altyapısı çok güçlü ve en etkin ordularından biridir. Hava gücü İsrail ordusuna, Filistin topraklarını hiç kayıp vermeden bombalama ayrıcalığı sağlamakta ve Filistinlere karşı İsrail'e büyük bir üstünlük kazandırmaktadır. Filistin ise nizami bir orduya sahip değildir. Mevcut güvenlik birimleri teknik ve askeri donanımdan yoksundur. Hava gücünün olmaması Filistin halkını İsrail bombardımanları karşısında çaresiz bırakmaktadır. Yürütülen mücadelede ise taş ve sapandan başka hiçbir silahı olmayan bir avuç Filistinli genç ve çocuk ön plana çıkmaktadır. Eşit şartlarda olmayan bu savaşın İsrail ordusu lehine sonuçlanması muhtemeldir. Bu nedenle de Filistinlilerin haklı mücadelesinin başarıya ulaşması, ancak silahlı mücadelenin fikri zemine çekilmesi ve çok güçlü bir eğitim projesiyle desteklenmesiyle mümkün olabilir. Bunun için de Filistin halkının, eğitilmiş, kültürlü, hukuk, diplomasi ve uluslararası politikaya vakıf ve tüm bunların yanında Kuran ahlakına göre hareket eden güçlü bir kadroya ihtiyacı bulunmaktadır.

Elbette Filistin halkı içinde kültürel seviyesi yüksek, açık görüşlü çok sayıda aydın bulunmaktadır. Önemli olan bu aydınların, gençlerin bilinçlendirilmesi, doğru yönlendirilmesi ve Filistin davasının uluslararası kamuoyunda savunulması konularında yapacakları çalışmalarıdır. Bu çalışmalar, Filistin halkının gerçek İslam ahlakına göre bilinçlendirilmesinde, kültür ve eğitim seviyesinin daha da artırılmasında ve Filistin'in haklı mücadelesinin tüm dünyaya en güzel şekilde anlatılmasında çok önemli bir rol oynayabilir. Günümüzde Filistin halkı hakkında tüm dünyaya çok daha farklı ve gerçeğe hiçbir şekilde uyuşmayan bir tablo sunulmaktadır. Barışa şiddetle karşı olan, kimi art niyetli ya da fanatik grupların gerçekleştirdikleri Kuran ahlakına uymayan, akıl dışı eylemler nedeniyle Filistin mücadelesi çok büyük zarar görmektedir. Bu zarar pek çok aydın tarafından dile getirildiği gibi, Türkiye de dahil olmak üzere, çeşitli ülkelerde köşe yazarları tarafından da ifade edilmektedir. Filistin'de yaşayan, Zaman gazetesi yazarlarından Kerim Balcı da bir yazısında bu gerçeğe şöyle dikkat çekmiştir:

İntihar saldırıları İslam'ın temel değerlerine aykırı olmakla kalmayıp, Filistin davasına zarar da vermektedir. Bunu sadece biz değil makul düşünen Filistinliler de söylüyorlar... Filistin davası bütün İslam dünyasının meselesidir. Bu davanın başına geçmiş olan insanlar kendi kişisel ikballeri, intikam arzuları, onur ve gurur kaygılarıyla hareket edemezler. Filistin'de masum Yahudi çocuklarını öldüren militanlar kendilerini İslam'a hizmet ediyor sanabilirler. Oysa yaptıkları dünyanın dört bir tarafında yara almış Müslüman imajını düzeltmeye çalışan insanların işini zorlaştırmaktan öteye gitmemektedir... Bu tür saldırıların Filistin'den çok İsrail'in işine yaradığı gerçeği apaçık ortadadır. (Zaman, 15 Eylül 2002)

Sorunların nedenlerinden biri de İsrail'in Harem-i Şerif üzerindeki hedefleri

İsraililerin Mescid-i Aksa'ya ve Kudüs topraklarına verdikleri önemi anlayabilmek için öncelikle bu bölgenin Yahudiler açısından taşıdığı önem hakkında bilgi sahibi olmak gerekir. Bu konuyu önceki yazılarımızla ayrıntılı olarak vurgulamıştık, o nedenle burada çok kısa bir hatırlatma yapacağız.

Yahudilerin Kudüs'den çıkarılışları Yahudi tarihinin dönüm noktalarından birisidir. MS 70 yılında Yahudiler Roma orduları karşısında büyük bir yenilgiye uğramış ve o savaş sırasında Süleyman Tapınağı yıkılmıştır. Bu yenilgiden bugün geriye bir tek Ağlama Duvarı olarak bilinen, Tapınak'ın batı tarafındaki duvar kaldı. Yahudiler de bu tarihten itibaren dünyanın dört bir yanına dağıldılar. Bu sürgün dönemi Yahudiler tarafından "diaspora" yani İsrail toprakları dışında yaşanan dönem oldu.

Bu ortamda, yahudiler arasında eskiden beri kutsal metinlerde yer alan bir konu gittikçe önem kazanmaya başladı. Bu, Yahudilerin Filistin'e geri dönecekleri inancıydı. Ancak bu hedefe varılabilmesi için Kutsal Topraklar'daki Yahudi nüfusunun artırılması gerekiyordu ki, Siyonist hareketin önderleri tarafından bu yüzyılın başından beri uygulanmaktadır. Gerekli olan şartlardan bir diğeri de Kudüs'ün ele geçirilmesiydi, 1967'deki Altı Gün Savaşı'nda yerine getirildi. 1980'de Kudüs "İsrail'in ebedi başkenti" ilan edildi. Üçüncü ve geriye kalan tek şart ise, Süleyman Mabedi'nin yeniden inşa edilmesidir. Yahudilerin inancına göre 19 yüzyıldır yıkık olan ve sadece tek duvarı ayakta kalan Süleyman Mabedi'nin mutlaka yeniden inşa edilmesi gereklidir.

Ancak Süleyman Mabedi'nin bulunduğu alan üzerinde bugün iki İslam mabedi durmaktadır: Mescid-i Aksa ve Kubbet-üs Sahra. Bazı Yahudilerin görüşüne göre, Mabedi'nin yapılabilmesi için bu iki Müslüman mabedinin de yıkılması gerekmektedir. Bunun önündeki en büyük engel ise Filistinliler başta olmak üzere, tüm dünya Müslümanlarıdır. Onlar, varoldukları sürece, İsraililerin bu iki mescidi yıkmalarına izin vermemektedirler. İşte son dönemlerde yaşanan ve Kudüs sokaklarını kana bulayan çatışmaların anlamı da burada gizlidir.

Ancak Kudüs Yahudiler için olduğu kadar Müslüman ve Hristiyanlar için de çok büyük bir önem taşımaktadır. Çünkü Mescid-i Aksa ve diğer önemli mekanlar Kudüs'te bulunmaktadır. Mekke ve Medine'den sonra Kudüs

Müslümanlar için en kutsal mekandır. Kudüs'ü Hz. Ömer fethetmiştir ve tam 1200 sene İslam egemenliğinde, bunun 400 senesi de Osmanlı İmparatorluğunun hakimiyeti altında kalmıştır. Burada Hz. Muhammed'in Mirac'a yükseldiği yer ve Kabe'den önceki kiblemiz olan Mescid-i Aksa; Yahudilerin kiblesi ve iki kez yıkıldığına inandıkları Kutsal Mabedlerinin bulunduğu mekan, Ağlama Duvarı; ve Hristiyanlarca kutsal olan sokaklar bulunmaktadır.

Bu nedenle de Kudüs üç dinin mensupları için de çok büyük önem taşımaktadır. Dolayısıyla İsraililerin isteğinin gerçekleşmesi, yani üç din için de kutsal olan bu şehrin tamamen Yahudileştirilmesi mümkün değildir. İsrail hükümeti bu önemli gerçeği göz ardı etmektedir. Kudüs, Filistinliler için olduğu kadar tüm dünya Müslümanları için de, Hristiyanlar için de kutsal bir mekandır. Müslümanların Kudüs'e çok güçlü bir manevi bağlılığı vardır. Bu nedenle de bu bölge ile yapılan her türlü plan ve düzen tüm Müslümanları doğrudan ilgilendirir. İşte bu nedenlerden ötürü tüm görüşmeler Kudüs konusu üzerinde kilitlenmektedir ve tüm görüşmeler Kudüs çevresinde dolanmaktadır.

İsrail Devletinin kurulduğu 1948 yılından günümüze kadar Kudüs konusunda birçok farklı çözüm ortaya sunuldu. Kudüs'ün hiç kimseye ait olmayan bölge ilan edilmesi, İsrail-Ürdün ortak egemenliği altında olması, tüm dinlerin temsilcilerinden oluşan bir meclis tarafından yönetilmesi, yüzey hakkının Filistin'de ancak yer altı ve gökyüzü haklarının İsrail'de olması ve daha bunun gibi pekçok teklif sürekli dile getirildi. Ancak İsrail bu şiddet politikalarından vazgeçmediği, işgal ettiği bölgelerden çekilmediği ve uzlaşmaya yanaşmadığı sürece ne Kudüs anlaşmazlığının ne de diğer sorunların çözülmesi mümkün değildir.

İşgal Altındaki Topraklarda Şiddet Son Bulmuyor

Aksa İntifadası sırasında ilk günden beri, İsrail askerleri helikopterlerden ateş açmış, Filistinli çocuklara tanklar ve gelişmiş silahlarla karşılık vermiştir. Bu olaylar esnasında 1000'den fazla sivil hayatını kaybetmiş, 20 bine yakın kişi de yaralanmıştır. (İntifada halen devam ettiği için bu rakamlar değişiklik göstermektedir). Filistinlilerin evleri ve bahçeleri İsrail buldozerleri tarafından yıkılmış, Filistin ekonomisi büyük zarara uğramış, Filistin halkı %50 fakirleşmiştir. Öte yandan taş bloklarla, açılan yeni yerleşim alanları ve yerleşim alanları için inşa edilen otoyollarla Filistinliler büyük bir kuşatma altına alınmıştır.

Filistin'de yaşanan tüm bu insanlık dışı manzaralara karşı dönemin Başbakanı Ehud Barak'ın verdiği cevap ise İsrail Devleti'nin anlayışını yansıtmayı bakımından oldukça dikkat çekicidir:

Bana Gazze'de, Batı Şeria'da ve diğer mıntıkalarındaki çatışmaların nasıl dineceğini sormayın. Filistinli kalabalıklara karşı her türlü aracı kullanmak meşrudur. **Kaç Filistinlinin öldüğü beni alakadar etmez. Benim için önemli olan halkımın emniyetidir.** (-Fikret Ertan, İsrail'in Emniyeti, *Zaman*, 14 Ekim 2000)

İsrail ordusunun generallerinden Eytan'ın verdiği cevap ise çok daha çarpıcıdır:

Yaptığımız hiçbir şeye pişman değiliz. Biz halkımızın ve askerlerimizin emniyeti için her şeyi kullanmaya hazırız. Filistinli göstericilere karşı askerlere silah kullanma emri verilmiştir. Özellikle göğüs ve başlara vurularak halkın kalbine korku verilmelidir. (Fikret Ertan, İsrail'in Emniyeti, *Zaman*, 14 Ekim 2000)

Bir başka önemli açıklama da Ariel Şaron başkanlığında kurulan Ulusal Birlik Koalisyonu'nun ortaklarından aşırı dinci Şas Partisi'nin 'akıl hocalarından' olduğu belirtilen haham Ovadia Yosef'ten gelmiştir. Yosef "**Araplara acımamak ve üstlerine füze yağdırmak, bu kötü adamları, bu uğursuzları yok etmek gerekir**" demektedir. (*Milli Gazete*, 14 Nisan 2001)

Rakamlar İsrail askerlerinin bu emri eksiksiz yerine getirdiğini göstermektedir. Filistin Sağlık Örgütü'nün hazırladığı rapora göre Aksa İntifadası'nda hayatını kaybeden 1000'den fazla kişinin %23'ü 18 yaşından küçüktür. Ancak asıl önemli olan **ölenlerin %84'ünün gösterilere veya çatışmalara katılmamış kişiler oluşudur.** Batı Şeria'da yaralananların %33'ü gerçek kurşunlarla yaralanmıştır ve bunların da %65'i vücudunun üst kısmından

yaralanmıştır. Gazze Şeridi'nde yaralananların ise %37'si gerçek kurşunlardan yaralanmış ve bunların da %60'ı vücudunun üst kısmından yani göğsünden vurulmuştur. Yaralıların toplam sayısı 20 bine yaklaşmıştır. 2.000 kişide ise kalıcı sakatlıklar meydana gelmiştir. Bunun yanı sıra yaralıların tedavi edildiği hastaneler de sık sık saldırıya uğramıştır. %50'si çocuk olan toplam 1.850 kişi gözaltına alınmıştır ve bu kişilerden 900'ü hala İsrail hapishanelerinde bulunmaktadır.

Toplam 4000 bina ağır hasar görmüştür. 6584 evin büyük kısmı tahrip olmuş, bu evlerden 580'i tamamen yıkılmıştır. Hasar gören binalar arasında 30 cami, 12 kilise ve 134 su kuyusu bulunmaktadır. 66 okul tamamen kullanılamaz hale gelmiştir, 275 okul ağır hasar görmüştür. Hatta bu okullardan 7 tanesi İsraililer tarafından askeri depo olarak kullanılmaktadır. 30 okul binası ise İsrail askerleri tarafından yakılmış, bu durum yaklaşık 400 bin dolarlık bir hasara neden olmuştur. Aksa İntifadası'nın ilk iki ayında ise okuldaki evlerine dönen 132 öğrenci öldürülmüştür. (Bu rakamlar Eylül 2000- 20 Mart 2001 tarihi arasındaki dönemi kapsamaktadır. Kızıl Haç, BM gibi örgütlerin bölgede çalışma yapan birimlerinin verilerinden elde edilerek Filistin HDIP Enstitüsü tarafından hazırlanmıştır -www.hdip.org)

Tüm bu rakamlar tek bir şeyi göstermektedir: İsrail Devleti Filistin halkına karşı bilinçli ve sistemli bir yok etme politikası uygulamaktadır. Yetkili ağızlar tarafından çoğu zaman dile getirilen 'güvenlik gerekçesi ile' sözü ise büyük bir yalandan ibarettir. Bu rakamlar İsrail askerlerinin güvenlik gerekçesi ile etkisiz hale getirme amaçlı değil, öldürme ve sakat bırakma amaçlı silahlarını kullandıklarını göstermektedir. Hayatını kaybedenlerin ve sakat kalanların büyük çoğunluğu başından veya göğsünden ve arkadan vurulmuştur. Sadece etkisiz hale getirmeyi amaçlayan bir askerin karşı tarafı başından ve göğsünden, üstelik de arkasını dönüp kaçarken vurmayacağı açıktır.

Barış Görüşmelerinden Ne Bekleyebiliriz?

Dünyadaki tüm akılcı ve adil insanlar gibi bizim de temennimiz, Filistin'de her iki halkın da razı olacağı barış ve huzurun bir an önce kurulmasıdır. Ancak masum bir halkın tüm haklarını elinden alarak ve onları açlığa ve yokluğa mahkum ederek kurulacak bir barış, tek taraflı olur. Daha da önemlisi böyle bir barış gerçek anlamda bir barış değildir. Çünkü böyle bir barış güvenlik ve huzuru hakim kılamaz, tam aksine karmaşa ve kaosu artmasına neden olur. Her iki halkın razı olacağı bir ortamın hakim olması ise ancak adaletin, eşitliğin ve insan haklarının her yönüyle gözetildiği bir barış planı ile mümkün olabilir.

Bunun için İsrail'in 1967'de işgal ettiği topraklardan çekilmesi, Doğu Kudüs'ün Filistin egemenliği altında tüm toplumlara açık bir şehir haline gelmesi, Filistin Yönetiminin bağımsız bir devlet olarak tanınması ve topraklarından sürülmüş olan Filistinlilere geri dönüş hakkının sağlanması gereklidir. Nitekim BM'in 242 ve 338 no.lu kararları da bu koşulları öngörmektedir. Filistinliler 1993 yılında yapılan Oslo görüşmeleri ile topraklarının %78'ini İsrail Devleti'ne bırakmayı zaten kabul etmiş durumdadırlar. Talepleri, kendilerine bırakılan %22'lik bölümde varlık haklarını devam ettirebilmektir. Oslo'da her iki taraf da 1999'a kadar bağımsız bir Filistin devletinin kurulması konusunda hemfikir olmuş, ancak bugüne kadar yaşanan gelişmeler İsrail'in Filistin üzerindeki baskılarını daha da artırması ile neticelenmiştir. İsrail BM kararlarına aykırı olarak yeni yerleşim yerleri inşa etmeye ve Filistin halkını yaşadığı yerlerden zorla çıkarmaya, Filistinlilerin hareket özgürlüğünü sınırlamaya devam etmektedir. Kalıcı barış için hem İsrail'in hem de Filistinli radikallerin zihniyetlerini değiştirmeleri şarttır. Bu barışın mevcut yapısıyla İsrail yönetimi tarafından sağlanamayacağı görülmektedir, çünkü mevcut yönetimin temelinde Filistinlileri "iki ayaklı hayvanlar" olarak gören ırkçı bir ideoloji vardır. Filistin tarafındaki şiddet yanlısı aşırı gruplar da barış önündeki bir diğer önemli engeldir. Bu durumda her iki taraftan da vicdan ve sağduyu sahibi kişilerin bir araya gelmesi, bu kişilere dünya çapında adaletten, eşitlikten ve barıştan yana olan kişilerin de destek vermesi gereklidir. İşte o zaman Filistin her milletten ve dinden insanın birarada, huzur ve güvenlik içinde yaşayabileceği bir toprak olacaktır.